MRF 2025.108

Planklagenævnets afgørelse af 26. maj 2025, j.nr. 24/00754

Ikke medhold i indirekte afgørelse om, at vejomlægning og udvidelse af opmarchbaner til hurtigfærgelejet på Bornholm ikke var lokalplanpligtigt, da projektet ikke medførte væsentlige ændringer i det bestående miljø. Dissens. Lokalt cyklistforbund og nabo 1 km fra området var klageberettigede. Evt. myndighedsinhabilitet kunne i lyset af nævnets afgørelse ikke medføre ugyldighed, da sagen kun angik et retligt spørgsmål.

Denne sag vedrørte en vejomlægning samt en udvidelse af opmarchbaner til hurtigfærgelejet ved havnefronten i Rønne på Bornholm. Vejomlægningen indebar bl.a. etablering af ny vejstrækning på 125 m, der skulle skabe adgang til det nye opmarchområde, ligesom der skulle etableres en svingbane og ske en udvidelse af vejbreden på en anden strækning. Udvidelsen ville medføre, at et område, der blev anvendt til parkeringspladser for primært gående færgepassagerers biler, ville ændre anvendelse til opmarchområde. Områderne omkring havneområdet blev bl.a. anvendt til boligformål. Selve det berørte areal var ikke omfattet af lokalplan og var i kommuneplanen udlagt til centerområde, herunder bymidte. Hurtigfærgelejets eksisterende opmarchbane var derimod omfattet af to lokalplaner, der udlagde planområdet til havneformål og fastsatte bestemmelser om opmarchbaner. Bornholms Regionskommune besluttede i november 2023, at projektet ikke udløste lokalplanpligt, da det var vurderingen, at en ændret anvendelse fra parkeringsplads til opmarchområde ikke medførte en væsentlig ændring i det bestående miljø. Det fremgik af sagsfremstillingen fra udvalgsmødet, at både Rønne Havn og Molslinjen havde været involveret i processen, og da området ikke grænsede op til beboelse eller rekreative områder, blev det vurderet, at der ikke var behov for at inddrage offentligheden. Denne "beslutning" blev påklaget af et lokalt cyklistforbund og en beboer ca. 1 km fra projektet, som anførte, at projektets samlede konsekvenser, herunder visuelle påvirkning, medførte, at projektet var lokalplanpligtigt, og at offentligheden burde inddrages. Klagerne anførte videre, at kommunen som både bygherre og planmyndighed var myndighedsinhabil. Kommunen anførte, at klagerne ikke var klageberettigede. Cyklistforbundet gjorde hertil gældende, at foreningen repræsenterede brugere af vej- og opmarcharealerne, og at projektet ville medføre, at adgangen for cyklister til færgeterminalen ville blive mere risikabel end tidligere. Planklagenævnet bemærkede indledningsvis, at kommunen ikke sås at have truffet en "direkte afgørelse" om, at projektet ikke var lokalplanpligtigt. Derimod var der med kommunens beslutning truffet en "indirekte afgørelse" herom, da nævnet fandt, at kommunen på udvalgsmødet havde besluttet ikke at udarbejde en lokalplan for projektet, hvortil kom, at kommunen under klagesagen i dets bemærkninger til nævnet havde anført, at projektet ikke var lokalplanpligtigt. Der var således truffet en indirekte afgørelse efter planloven, som Planklagenævnet havde kompetence til at tage stilling til. Hvad angik spørgsmålet om klageberettigelse fandt nævnet i relation til cyklistforbundet, at foreningen havde en retlig interesse i sagen, da der var tale om en lokal forening med tilknytning til området, som varetog interesser, der blev berørt af projektet, jf. planlovens § 59, stk. 1. For så vidt angik den omboende fandt nævnet, at denne var klageberettiget pga. omfanget af projektet uanset afstanden på ca. 1 km til klagerens bopæl. Med hensyn til spørgsmålet lokalplanpligt bemærkede nævnet, at der efter planlovens § 13, stk. 2, skal tilvejebringes en lokalplan, før der kan gennemføres større udstykninger eller større bygge- eller anlægsarbejder, og at det afgørende kriterium i den sammenhæng er, om projektet vil medføre væsentlige ændringer i det bestående miljø. Nævnets flertal (10 mod 1) fandt, at projektet ikke udløste lokalplanpligt, da der var tale om en udvidelse af et allerede eksisterende opmarchområde, som var lokalplanlagt, og hvor den nye opmarchbane skulle anlægges i forlængelse heraf. Dertil kom, at vejomlægningen, herunder anlægget af et mindre vejstykke på ca. 125 m, ikke medførte en sådan kapacitetsforøgelse, at det kunne sidestilles med etablering af en ny vej. Flertallet lagde desuden vægt på, at projektet ikke ændrede det bestående miljø visuelt, idet der i forvejen var et opmarchområde ved hurtigfærgelejet, der var afgrænset af veje. Flertallet fandt endvidere, at projektets funktionelle og trafikale konsekvenser ikke havde en sådan karakter eller et sådant omfang, at disse medførte en ændring i det bestående miljø, da området i forvejen var trafikalt belastet.

Et mindretal (1 mod 10) mente, at projektet burde vurderes i en planlægningsmæssig sammenhæng med inddragelse af offentligheden. Afslutningsvis fandt nævnet anledning til at vurdere spørgsmålet om myndighedsinhabilitet. Nævnet bemærkede, at spørgsmålet om lokalplanpligt ikke er en skønspræget vurdering, men alene en retlig vurdering. Herefter fandt nævnet, at uanset om der måtte foreligge myndighedsinhabilitet, ville dette ikke medføre, at den indirekte afgørelse var ugyldig, idet nævnet havde taget stilling til spørgsmålet om lokalplanpligt ud fra de forhold, som nævnet fandt afgørende herfor. På den baggrund gav nævnet ikke medhold i klagerne.

Kommentar: *Afgørelsens anerkendelse af klageret for en borger, der bor ca. 1 km fra projektområdet, må anses for ganske vidtgående. Se til sammenligning U 2023.3901 H (**MRF 2023.119**), hvor Højesteret tiltrådte Planklagenævnets afvisning af, at en borger, der boede 2 km fra lokalplanområdet, havde klageret, selv om borgeren havde deltaget aktivt i den offentlige høring. Om lokalplanpligt efter planlovens § 13, stk. 2, se fra nyere praksis også **MRF 2025.106 Pkn** om opførelse af 9 rækkehuse i Struer Kommune og **MRF 2025.109 Pkn** om etagebyggeri i Aalborg, hvor lokalplanpligt i begge tilfælde ligeledes blev afvist. I øvrigt kan bemærkes, at projektet formentlig var omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 og derfor krævede anmeldelse og VVM-screening efter miljøvurderingslovens §§ 19 og 21, men da dette ligger uden for Planklagenævnets kompetence, kunne nævnet ikke forholde sig hertil. Om spørgsmålet om myndighedsinhabilitet se **MRF 2025.88 Mfk** med kommentar.*

Afgørelse i klagesager om Bornholms Regionskommunes afgørelse om, at en vejomlægning og andre arbejder i forbindelse med udvidelsen af opmarchbaner på hurtigfærgelejet ved Rønnes havnefront på [A1], Rønne, ikke er lokalplanpligtig

Sag: 24/00754

Dato: 26. maj 2025

Bornholms Regionskommune traf den 22. november 2023 afgørelse om, at en omlægning af Munch Petersens Vej og andre arbejder i forbindelse med

udvidelsen af opmarchbaner på hurtigfærgelejet ved Rønnes havnefront på [A1], 3700 Rønne, ikke er lokalplanpligtig.

En lokal forening og en beboer i området har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om forholdet er lokalplanpligtigt, jf. planlovens § 13, stk. 2.
- Om afgørelsen er ugyldig som følge af myndighedsinhabilitet.

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagerne. Det betyder, at kommunens afgørelse gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagerne vedrører en vejomlægning af Munch Petersens Vej og en udvidelse af opmarchbaner på hurtigfærgelejet ved Rønnes havnefront på [A1], 3700 Rønne.

Området, hvor projektet ønskes gennemført, ligger i byzone og er i Bornholms Kommuneplan 2020 omfattet af rammeområde 101.C.08 – Ved Remisevej, som udlægger området til centerområde, herunder bymidte. Området er ikke omfattet af en lokalplan.

Det eksisterende opmarchområde er dog omfattet af lokalplan nr. 59, omlægning af trafikhavnen, og lokalplan nr. 093, Ny færgefaciliteter på Rønne Havn. Lokalplan nr. 59 udlægger lokalplanområdet til havneformål (trafikhavn) og fastsætter bl.a. bestemmelser om opmarcharealer.

Det fremgår af sagens oplysninger, at man ønsker at udvide det eksisterende opmarchområde mod nord ved hurtigfærgelejet på Rønne Havn, og at dette forudsætter, at et stykke af Munch Petersens Vej skal nedlægges og inddrages som opmarchområde til brug for biler, der skal med hurtigfærgerne. Udvidelsen ændrer anvendelsen fra parkeringspladser for primært gående færgepassagerers biler til et opmarchområde.

Det fremgår desuden af sagens oplysninger, at der som følge af nedlæggelsen af et stykke af Munch Petersens Vej foretages en vejomlægning, således at der anlægges en ny vej, som forbinder Munch Petersens Vej ud for Rønne Havn med Bådehavnsvej/Finlandsvej. Den nye vej vil få en længde på ca. 125 m. Desuden etableres en svingbane på Bådehavnsvej, som på en mindre strækning vil blive udvidet i bredden.

Nord, nordøst, syd og vest for havneområdet ligger parkeringspladser, et velkomstcenter, et shoppingcenter, virksomheder, herunder industri- og transportvirksomheder, samt arealer som anvendes til færgedrift. Området øst for havneområdet anvendes hovedsageligt til boligformål. Arealet for anlægsarbejdet og det omgivende område kan ses af Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse.

1.2. Afgørelsen, der er klaget over

Økonomi- og Klimaudvalget i Bornholms Regionskommune besluttede på et udvalgsmøde den 22. november 2023, at der ikke skulle gennemføres en

lokalplanproces for omlægningen af Munch Petersens Vej og andre arbejder i forbindelse med udvidelsen af Rønne Havns opmarcharealer ved

hurtigfærgelejet.

Det fremgår af sagsfremstillingen i dagsordenen til mødet, at det blev vurderet, at projektet ikke er lokalplanpligtigt.

Det fremgår herunder, at en ændret anvendelse fra parkeringsplads for primært gående færgepassageres biler til opmarcharealer for færgepassagerer, der kører om bord i færgen, ikke medfører væsentlige ændringer i det bestående miljø. Det fremgår derudover, at det vurderes, at projektet ikke i dets nuværende udformning modarbejder andre kendte, planmæssigt begrundede planer eller aktiviteter.

Det fremgår endvidere af sagsfremstillingen, at det med udgangspunkt i de foreliggende oplysninger vurderes, at de væsentligste interessenter, Molslinjen og Rønne Havn, har været involveret i processen. På den baggrund og i lyset af, at området hverken grænser op til beboelse eller fx rekreative grønne områder, samt at områdets hidtidige anvendelse stort set fastholdes som areal til brug for passagerer, der som gående eller kørende skal med færgerne, vurderedes det, at der ikke for indeværende er væsentlige, kendte forhold, der bør føre til, at offentligheden inddrages.

Det fremgår desuden, at det vurderes, at opmarcharealet hverken adskiller sig væsentligt i størrelse eller fremtoning fra områdets nuværende anvendelse, og når der henses til områdets afstand til beboelse og den mangeårige anvendelse som opmarchareal i en trafikhavn, så udgør udvidelsen af opmarcharealet ikke i sig selv en større ændring i relation til den hidtidige anvendelse.

1.3. Klagerne og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagerne fra kommunen den 19. januar 2024.

Klagerne og de bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

Planklagenævnet har i forbindelse med klagesagen modtaget en anmodning om at tillægge klagerne opsættende virkning.

Planklagenævnet traf den 22. marts 2024 afgørelse om ikke at tillægge klagerne opsættende virkning.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Helle T. Anker (formand), Stefanie S. Abild, Thomas Adelskov, Heidi Bank, Camilla Richter-Friis van Deurs, Johnny Heinmann, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Helle Søeberg, Keld K. Sørensen og Flemming Thornæs.

2.2. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.2.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.[1]

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Planklagenævnets forståelse af kommunens afgørelse

Kommunen har ikke truffet en direkte afgørelse om, at omlæggelse af vejen og udvidelse af opmarcharealer på Rønne Havn ikke er lokalplanpligtig.

Planklagenævnet finder dog, at kommunen har truffet en indirekte afgørelse herom. Nævnet lægger herved vægt på, at kommunen har besluttet ikke at udarbejde en lokalplan for projektet, og at det fremgår af sagens oplysninger, at kommunen i den forbindelse har vurderet, at projektet ikke er lokalplanpligtigt. Nævnet lægger yderligere vægt på, at kommunen i dens bemærkninger til nævnet har oplyst, at projektet ikke er lokalplanpligtigt. Der er desuden ikke oplysninger om, at kommunen påtænker at træffe en udtrykkelig afgørelse herom på et senere tidspunkt, ligesom godkendelsen af projektet ikke er betinget af, at spørgsmålet om lokalplanpligt afklares efterfølgende.

Der er således i sagen truffet en (indirekte) afgørelse efter planloven, som Planklagenævnet kan tage stilling til.

2.2.2. Klageberettigelse

Kommunens bemærkninger

Det er under klagesagerne gjort gældende af kommunen, at klagerne ikke er klageberettigede.

Generelt om klageberettigelse

Reglerne om klageberettigelse fremgår af planlovens § 59. Følgende er klageberettigede i forhold til afgørelser efter planlovens § 58:[2]

- Enhver med **retlig interesse** i sagens udfald

Udtrykket "retlig interesse" tillægges forskellig betydning afhængigt af, hvad der klages over.

I sager om tilvejebringelse af planer anses i praksis en ganske vid personkreds for klageberettigede. Denne praksis hænger sammen med det centrale hensyn i planloven om inddragelse af offentligheden i planprocessen.

Afgørelsens adressat og eventuelle andre, som er parter i sagen i forvaltningsretlig forstand, er altid klageberettigede. Andre end afgørelsens adressat eller andre parter i sagen kan imidlertid også være klageberettigede. Alle medlemmer af den berørte offentlighed, som har en tilstrækkelig interesse i sagens efterprøvelse, har således klageadgang.

Ubetydelige gener, herunder set i forhold til områdets karakter, medfører således ikke klageberettigelse. En ideel interesse i sagen kan heller ikke anses for tilstrækkeligt. Det samme gælder en mere indirekte interesse. Klagerens interesse i sagen skal desuden være en værnet interesse efter planloven.

Ved vurderingen af omfanget og karakteren af generne lægges der vægt på projektets beliggenhed i forhold til klagerens ejendom. Hvis der f.eks. er en visuel, bebyggelsesmæssig, planlægningsmæssig eller direkte trafikal sammenhæng mellem projektet og ejendommen, kan det – afhængig af de mulige geners karakter og styrke og områdets karakter i øvrigt – indebære, at klageren er klageberettiget. Hvis projektet har betydning for en bredere kreds af borgere, f.eks. ændringer i centrale byområder eller andet, som har generel interesse for et lokalområde, kan dette også begrunde klageberettigelse.

Lokale foreninger anses som udgangspunkt for at være klageberettigede efter planlovens § 59, stk. 1, såfremt foreningen i overensstemmelse med bestemmelsen har en retlig interesse i sagens udfald. For at en lokal forening kan antages at have en retlig interesse i sagen og dermed være klageberettiget, finder Planklagenævnet, at foreningen må have en tilknytning til det konkrete

geografiske område, og at foreningen selv må have en interesse i sagen, f.eks. fordi et areal, som foreningen ejer eller vedligeholder, bliver berørt, eller fordi foreningen har til formål at varetage interesser, der bliver berørt.

Planklagenævnets vurdering af klageberettigelse – Klager 1

Klager 1 er en lokal afdeling af et cyklistforbund. Klageren har anført, at foreningen repræsenterer brugere af vejarealet og opmarcharealet, samt at projektet vil medføre, at adgangen for cyklister til færgeterminalen vil blive mere risikabel end tidligere.

Planklagenævnet finder, at foreningen har en retlig interesse i sagen, og at foreningen således er klageberettiget, jf. planlovens § 59, stk. 1. Nævnet lægger herved vægt på, at der er tale om en lokal bornholmsk forening, som således har en tilknytning til området. Nævnet lægger yderligere vægt på, at foreningen har til formål at virke for bedre vilkår for cyklister på Bornholm, og at foreningen således varetager interesser, der bliver berørt i forbindelse med projektet.

Planklagenævnets vurdering af klageberettigelse – Klager 2

Klager 2 er en privatperson, som har bopæl ca. 1 km fra projektet.

Planklagenævnet finder, at klager 2 har en sådan tilknytning til lokalområdet – uanset afstanden på ca. 1 km til klagerens bopæl – at klageren er klageberettiget, jf. planlovens § 59, stk. 1. Nævnet lægger herved særligt vægt på karakteren og omfanget af projektet. Hertil kommer, at klageren navnlig har klaget over, at der er tale om et lokalplanpligtigt projekt, og at offentligheden burde have været inddraget. Nævnet finder, at kredsen af klageberettigede i en sådan sag er relativt vid henset til det centrale hensyn i planloven om inddragelse af offentligheden i planprocessen.

2.3. Lokalplanpligt

2.3.1. Klagerne

Det fremgår af klagerne, at projektet er lokalplanpligtigt.

Klagerne anfører, at projektets samlede konsekvenser for det bestående trafikale og visuelle miljø, både i og uden for projektområdet, og at der er tale om et strategisk vigtigt areal, som er hovedindgangen til Bornholm og Rønne by fra øens færgehavn, medfører, at der er tale om et lokalplanpligtigt anlæg, hvor offentligheden skal inddrages i planlægningen.

Klagerne anfører desuden, at det samlede projekt er en væsentlig ændring i det bestående visuelle og funktionelle bymiljø, og at en lokalplan, som vedtages efter at have været i offentlig høring, vil sikre, at det samlede projekt er blevet vurderet i en planmæssig sammenhæng og vil give borgere, virksomheder og interesseorganisationer mulighed for at få indflydelse på planlægningen.

Klagerne anfører endvidere, at projektet er i strid med kommuneplanens rammebestemmelser, idet størstedelen af arealet i kommuneplanen er udlagt til centerformål og ikke havne- eller erhvervsformål. Klagerne anfører hertil, at offentligheden hverken på kommuneplanniveau eller lokalplanniveau har haft mulighed for at give sin mening til kende, trods de større afledte konsekvenser for Rønne bys havnefront.

2.3.2. Generelt om lokalplanpligt

Efter planlovens § 13, stk. 2, skal der tilvejebringes en lokalplan, før der gennemføres større udstykninger eller større bygge- eller anlægsarbejder, herunder nedrivninger af bebyggelse.

Ved vurderingen af, om et byggeprojekt skal betragtes som et større bygge- eller anlægsarbejde, er det afgørende kriterium ifølge lovbestemmelsens motiver og praksis, om projektet vil medføre væsentlige ændringer i det bestående miljø. Selve omfanget af projektet har stor betydning, men hertil kommer projektets konkrete visuelle, funktionelle og miljømæssige konsekvenser bedømt i forhold til områdets karakter. Derimod er det ikke afgørende, om projektet vil have en positiv indvirkning på området eller ej.

Kriteriet om væsentlige ændringer i det bestående miljø skal ses på baggrund af formålet med bestemmelsen om lokalplanpligt. Formålet er at sikre, at større projekter bliver vurderet i en planmæssig sammenhæng og at give borgere, virksomheder, myndigheder m.fl. mulighed for at få indflydelse på planlægningen.

Vejanlæg i landzone, som ikke etableres i eller i umiddelbar nærhed af byer eller bymæssig bebyggelse, udløser som udgangspunkt ikke lokalplanpligt, da en sådan vej normalt ikke vil medføre en væsentlig ændring i det bestående miljø. Det forhold, at vejen gennemskærer marker, udgør ikke i sig selv en væsentlig ændring i det bestående miljø.

Store nye vejanlæg i og ved byer og bymæssig bebyggelse udløser derimod lokalplanpligt. Det samme gælder udbygning af sådanne veje, der bevirker, at

vejen får en sådan kapacitetsforøgelse, at den kan sidestilles med etablering af en ny vej. Dette må bl.a. ses i lyset af mulige gener i forhold til eksisterende eller planlagt bebyggelse eller anden bymæssig anvendelse. Der er endvidere lokalplanpligt ved store vejanlæg i og ved rekreative områder, dvs. arealer, der er genstand for en intensiv rekreativ udnyttelse som f.eks. campingpladser, sommerhus- og kolonihaveområder og udflugtsområder.[3]

2.3.3. Planklagenævnets vurdering

Et flertal på 10 medlemmer (Helle T. Anker, Stefanie S. Abild, Thomas Adelskov, Heidi Bank, Camilla Richter-Friis van Deurs, Johnny Heinmann, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Helle Søeberg og Keld K. Sørensen) finder, at vejomlægningen og andre arbejder i forbindelse med udvidelse af opmarchbaner på hurtigfærgelejet *ikke* medfører en sådan ændring af det bestående miljø, at det medfører lokalplanpligt, jf. planlovens § 13, stk. 2.

Flertallet lægger herved vægt på, at der er tale om en udvidelse af et allerede eksisterende opmarchområde, som der er lokalplanlagt for i lokalplan nr. 59, Omlægning af trafikhavnen, og som anlægges i forlængelse heraf. Dertil kommer, at vejomlægningen, herunder anlæg af et mindre vejstykke på ca. 125 m, ikke medfører en sådan kapacitetsforøgelse, at det kan sidestilles med etablering af en ny vej. Flertallet lægger desuden vægt på, at projektet ikke ændrer det bestående miljø væsentligt visuelt, idet der i forvejen er et opmarchområde ved hurtigfærgelejet, som afgrænses af veje.

For så vidt angår projektets funktionelle og trafikale konsekvenser, finder flertallet, at disse ikke har en sådan karakter eller omfang, at det medfører væsentlige ændringer i det bestående miljø. Flertallet lægger herved vægt på, at der er tale om et bymæssigt havneområde, hvor der i forvejen er trafik fra gående, cyklende og kørende passagerer, som skal med færgerne.

Et mindretal på 1 medlem (Flemming Thornæs) finder, at det ansøgte projekt medfører en sådan ændring af det bestående miljø, at det medfører lokalplanpligt, jf. planlovens § 13, stk. 2.

Mindretallet lægger herved vægt på, at udvidelsen af opmarchbaner, herunder inddragelse og nedlæggelse af et stykke af den kommunalt ejede Munch Petersens Vej, vil medføre ændringer af de væsentligste indfaldsveje til et centralt område i Rønne og på Bornholm. Dertil kommer, at udvidelsen vil medføre en forlængelse af både cyklisters og gående passagerers rejse til

hurtigfærgelejet. Mindretallet finder, at der samlet set er tale om forhold, der må vurderes i en planmæssig sammenhæng ved inddragelse af borgere m.fl.

Der træffes afgørelse i overensstemmelse med flertallets stemmeafgivning.

2.4. Beslutningsgrundlaget

2.4.1. Klagerne

Det fremgår af klagerne, at projektet er langt mere omfattende og har flere konsekvenser for det eksisterende miljø på den mest centrale del af Rønne bys havnefront, end der er redegjort for i sagsfremstillingen i forbindelse med Økonomi- og Klimaudvalgets beslutning af 22. november 2023.

Klagerne anfører, at det især er forhold, som taler for at undgå at gennemføre en lokalplanproces, som er blevet forelagt udvalget.

2.4.2. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet forstår dette klagepunkt således, at klagerne gør gældende, at forvaltningen ikke har forelagt alle relevante argumenter for lokalplanpligt for udvalget, inden udvalget besluttede ikke at igangsætte lokalplanlægning for projektet.

Planklagenævnet bemærker hertil, at nævnet i afsnit 2.3.3. har konkluderet, at det samlede projekt ikke er lokalplanpligtigt. Nævnet har foretaget vurderingen ud fra de forhold, som nævnet finder afgørende for dette spørgsmål. Nævnet finder det på denne baggrund ikke relevant at tage stilling til klagepunktet.

2.5. Myndighedsinhabilitet og usaglige hensyn

2.5.1. Klagerne

Det fremgår af klagerne, at kommunen som både bygherre og planmyndighed har givet sig selv særbehandling ved ikke at iværksætte udarbejdelse af en lokalplan. Klagerne henviser bl.a. til, at kommunen som bygherre ønsker at modtage et statstilskud på 20-25 mio. kr. til brug for anlæg af vejomlægningen, og at dette beløb skal bruges i årene 2023/24.

Klagerne har endvidere anført, at myndighedsinhabiliteten har ført til magtfordrejning, hvor Bornholms Regionskommunes interesser som bygherre er varetaget gennem en usaglig myndighedsbeslutning i strid med planloven.

Planklagenævnet har forstået det som en klage over, at der foreligger myndighedsinhabilitet.

2.5.2. Generelt om myndighedsinhabilitet

Der findes ikke udtrykkelige regler om myndighedsinhabilitet. Der har imidlertid i forvaltningsretten udviklet sig en praksis for myndigheders inhabilitet med udgangspunkt i grundsætningerne og reglerne om personlig inhabilitet i forvaltningslovens § 3.[4]

Myndighedsinhabilitet kan opstå, når myndigheden har en uvedkommende interesse i forhold til sagens behandling og afgørelse. Heri ligger dog ikke nødvendigvis, at myndigheden ikke kan behandle eller træffe afgørelse i sager, hvor myndigheden selv er part m.v. Det samme gælder, hvis myndigheden ikke er part/ejer, men tidligere har solgt den pågældende ejendom.

Det er herunder antaget i praksis, at en kommune som myndighed ikke er afskåret fra at behandle en ansøgning om f.eks. tilladelse eller dispensation i henhold til planloven, hvor kommunen selv er ansøger eller part i øvrigt. I en sådan situation har den del af forvaltningen, som behandler sagen, dog en pligt til at foretage en intensiveret prøvelse af, om betingelserne for tilladelse eller dispensation er opfyldt. Desuden vil Planklagenævnets prøvelse i forbindelse med en klagesag være intensiveret, og nævnet kan herunder pålægge kommunen at godtgøre, at kommunen alene har lagt vægt på saglige hensyn.[5]

2.5.3. Planklagenævnets vurdering

I den konkrete sag er der tale om en vurdering af, om projektet er lokalplanpligtigt, og der er således ikke foretaget en skønsmæssig vurdering, som der f.eks. ville være tale om i tilfælde af en dispensation, men alene en retlig vurdering. Planklagenævnet er, som det fremgår af afsnit 2.3.3, enig med kommunen i, at projektet ikke er lokalplanpligtigt.

Planklagenævnet finder, at uanset om der har foreligget myndighedsinhabilitet ved kommunens afgørelse, medfører det ikke, at kommunens (indirekte) afgørelse er ugyldig, idet nævnet, som anført ovenfor, har taget stilling til spørgsmålet om lokalplanpligt ud fra de forhold, som nævnet finder afgørende for dette spørgsmål.

Planklagenævnet kan på den baggrund ikke give medhold i klagepunktet.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagerne over Bornholms Regionskommunes afgørelse af 22. november 2023 om, at en omlægning af Munch Petersens Vej og andre arbejder i forbindelse med udvidelsen af opmarchbaner på hurtigfærgelejet ved Rønnes havnefront på [A1], 3700 Rønne, ikke er lokalplanpligtig.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 3 a i lov om Planklagenævnet.[6]

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

[1] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 29. maj 2024 med senere ændringer.

[2] Derudover er ministeren for byer og landdistrikter klageberettiget.

[3] Vejledning nr. 9922 af 28. september 2009 om lokalplanlægning, afsnit 1.3.2.

[4] Garde m.fl., Forvaltningsret, sagsbehandling, 6. udgave, 2007, side 124 f.

[5] FOB 1997.150 og FOB 2007.459.

[6] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet med senere ændringer.

Lovområder:
Planloven, retlig (efter 1. februar 2017)